

باباخانی تاکید کرد: اگر بخواهم همه جمع‌بندی پرسش‌های هم‌میهن را خلاصه کنم، پاسخ کلی من، ایران از «محرمانگی امنیتی» به «شفافیت بازدارنده» تغییر مسیر داده است. این راه از اجبار بود و نه اختیار مانند تایید CFT پس از بازگشت ماشه به‌صورت فوری و تلاش برای بازگشایی راهی دیگر بعد از فعال شدن تحریم‌های سازمان ملل علیه بانک مرکزی و سیستم بانکی کشور. البته اینجا بیشتر کار می‌کند تا FATF، چون که آنجا بدون حل مشکل تحریم‌های ۱۹۲۹، عملاً امکان استفاده از FATF فراهم نخواهد شد.

▼ کاهش هزینه صادرات نفت

حمید حسینی، کارشناس انرژی و سخنگوی اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی به «هم‌میهن» گفت: اتفاقات اخیر کاملاً به شرایط جدید تحریم‌ها و رفتار کشورهای مقابل ایران برمی‌گردد. طی سال‌های گذشته خاموش کردن سامانه شناسایی خودکار (AIS) برای ما یک راه دفاعی بود تا از ریسک توقیف نفتکش‌ها جلوگیری کنیم. وقتی کشتی شناخته نمی‌شود و موقعیتش جعلی است، کشور مقابل نمی‌داند چه بار و با چه مقصدی در حرکت است و فشار سیاسی برای توقیف کاهش پیدا می‌کند. اما حالا شرایط تغییر کرده ما به مرحله‌ای رسیده‌ایم که باید شفاف‌تر باشیم چون هم تهدیدها کمتر شده، هم هزینه‌های پنهان کاری بالا رفته است.

این کارشناس حوزه انرژی ادامه داد: ایران در چند سال گذشته نشان داده اگر کشتی‌اش توقیف شود، پاسخ متقابل می‌دهد؛ مثل مورد توقیف نفتکش کره جنوبی در خلیج فارس. همین واکنش‌ها باعث شد کشورها محتاط‌تر شوند و در عمل خطر توقیف تا حدی پایین بیاید. حالا ما می‌توانیم با کاهش پنهان کاری، هزینه‌های بیمه‌ای و لجستیکی را کم کنیم. وقتی موقعیت واقعی مخابره می‌شود، بیمه‌ها راحت‌تر مجوز می‌دهند و هماهنگی با شرکت‌های حمل بین‌المللی ساده‌تر می‌شود.

وی در پاسخ به سوالاتی مبنی بر اینکه این شفافیت تغییر در سیاست فروش نفت است؟ تشریح کرد: تا حدی درست است، چون با تحریم دوباره برخی پالایشگاه‌های چینی و اتمام مجوزهای قبلی، ساختار فروش نفت ایران در شرق آسیا دچار تغییر شده است. شبیه‌های واسطه‌گری که روی دریا انجام می‌شد، حالا به بازتعریف نیاز دارند. بخشی از تانکرها باید در آب بمانند تا منتظر

وی آخرین سطح را امنیتی و بازدارندگی دانست و تشریح کرد: هفته پیش نوشته بودم که از این هفته بازرسی کشتی‌ها از /به مقصد ایران در دستور کار آمریکا و اروپا است، به همین خاطر احتمال رهگیری یا توقیف نفتکش‌های ایرانی در مسیر آسیا یا آمریکای لاتین بالا بود. در چنین وضعی، شفافیت در مسیر و موقعیت می‌تواند بازدارنده باشد؛ وقتی موقعیت شناخته‌شده است، هرگونه اقدام علیه آن فوراً قابل ثبت در سطح جهانی می‌شود.

این کارشناس حوزه انرژی ادامه داد: ایران ممکن است با این کار بخواهد مسئولیت هر حادثه احتمالی را از خود سلب کند؛ یعنی اگر کشتی توقیف شد یا هدف قرار گرفت، جامعه جهانی بداند که در حال فعالیت قانونی بوده است. به‌عبارت دیگر، این شفافیت شاید نه از سر اعتماد، بلکه از محاسبه دقیق در مواجهه با محیط جدید امنیت انرژی پس از مکانیسم ماشه باشد.

وی تاکید کرد: این تغییر ناگهانی در AIS احتمالاً بخشی از تلاش ایران برای بازآرایی بزرگ‌تر شبکه صادرات انرژی است که پس از ماشه و تهدید تحریم‌های ثانویه در حال اجراست. باباخانی در پاسخ به این سوال که آیا شفاف‌سازی باعث افزایش ریسک (توقیف یا رهگیری نفتکش‌ها) نمی‌شود؟ توضیح داد: در ظاهر بله، اما در عمل نه لزوماً. وقتی کشتی موقعیت واقعی خود را مخفی می‌کند با spoofing، به‌صورت خودکار در دسته‌ی «کشتی‌های مشکوک» یا «تحریم‌گریز» قرار می‌گیرد. این باعث می‌شود شرکت‌های بیمه، بنادر، و ناوگان‌های بازرسی بین‌المللی آن را در فهرست سیاه قرار دهند اما وقتی کشتی موقعیت واقعی را مخابره می‌کند، اگر هم کامل نفت ایران باشد، می‌تواند ادعا کند در چارچوب مقررات IMO و SOLAS عمل کرده و هیچ رفتار غیرقانونی نداشته است.

وی افزود: در فضای پس از فعال شدن مکانیسم ماشه، این تمایز حیاتی است: کشتی «شفاف» اگر توقیف شود، ایران می‌تواند در سطح بین‌المللی پرونده باز کند و طرف مقابل را متهم به درزی دریایی یا نقض آزادی کشتیرانی کند. در واقع، این شفافیت نه کاهش ریسک فیزیکی، بلکه افزایش هزینه‌ی سیاسی توقیف است. به‌این‌دیگر، ایران با دیده‌شدن، خود را «در سایه‌ی قانون بین‌الملل» قرار می‌دهد.

این کارشناس حوزه انرژی در پاسخ به سوال دیگری مبنی بر اینکه آیا این روند در میان‌مدت باعث افزایش قیمت نفت ایران می‌شود؟ گفت: احتمالاً بله، اندک، ولی مثبت که سه دلیل فنی اقتصادی دارد نخست شفافیت داده‌ها، کاهش ریسک معامله. خریداران آسیایی (به‌ویژه شرکت‌های کوچک و خصوصی در چین یا هند) وقتی بدانند منبع و مسیر کشتی روشن است، هزینه بیمه و حمل‌ونقل‌شان کمتر می‌شود. وی ادامه داد: دومین دلیل افزایش قابلیت رهگیری، اعتماد بیشتر بازار خاکستری. در بازار نفت غیررسمی، نبود داده باعث تخفیف شدید می‌شود. وقتی اطلاعات دقیق‌تر و قابل اعتماد باشد، ایران می‌تواند تخفیف کمتری بدهد. سومین دلیل نیز پیام دیپلماتیک، کاهش نگرانی از تحریم ثانویه فوری. ممکن است برخی خریداران برداشت کنند که ایران در حال هماهنگی محدود با نهادهای بین‌المللی است، بنابراین ریسک تعامل با آن کمتر است.

باباخانی تاکید کرد: در واقع می‌توان پیش‌بینی کرد که در میان‌مدت ممکن است تخفیف نفت ایران نسبت به برنت یا دوبی کاهش یابد (مثلاً از ۱۰ دلار به ۷-۶ دلار). به گفته این کارشناس حوزه انرژی این شفافیت می‌تواند به صورت محدود و با قیدهای زیادی سهم فروش نفت ایران را در مقایسه با سایر رقبا افزایش دهد.

وی اظهار کرد: این اقدام می‌تواند دسترسی ایران به مسیرهای رسمی بیمه و حمل‌ونقل را آسان‌تر کند. در رقابت با روسیه (که خودش پس از جنگ اوکراین در بازار خاکستری فعال است)، شفافیت نسبی ایران می‌تواند امتیاز سیاسی کوچکی ایجاد کند. همچنین برخی پالایشگاه‌های کوچک آسیایی ترجیح می‌دهند از فروشنده‌ای خرید کنند که داده‌های AIS آن روشن و غیرمشکوک است.

این کارشناس حوزه انرژی ادامه داد: با این حال، نباید انتظار جهش بزرگ داشت؛ زیرا ظرفیت صادرات ایران بیش از سقف تحریم‌شده نیست، و مسیرهای مالی هنوز بسته‌اند. خلاصه سخن اینکه سهم فروش ممکن است کمی تثبیت یا حتی افزایش جزئی یابد، اما نه به‌صورت جهشی. باباخانی توضیح داد: در سال‌های گذشته، سیاست ایران بر «پنهان‌سازی مسیر و مالکیت» نفتکش‌ها استوار بود. داده‌های AIS یا خاموش می‌شد (dark fleet)، یا جعل موقعیت می‌شد (spoofing). مالکیت کشتی‌ها نیز از طریق شرکت‌های پوششی در پاناما، هنگ‌کنگ یا دبی پنهان می‌شد که این کار مزیت تاکتیکی کوتاه‌مدت داشت و اجازه می‌داد نفت بدون رهگیری از تحریم عبور کند.

وی افزود: اما عیب راهبردی بلندمدت داشت که نخست بازار بین‌المللی بیمه و کشتیرانی به‌کلی ایران را از شبکه خارج کرد و دوم، داده‌های جعلی باعث افزایش احتمال خطا، تصادف و توقیف اشتباه می‌شد و سومین مورد نیز در سطح سیاسی، ایران را در موقعیت پنهان‌کار و غیرقانونی نشان می‌داد.

این کارشناس حوزه انرژی گفت: شفاف‌سازی کنونی نیز مزایا و معایبی دارد که مزیت آن بازگشت جزئی به قواعد رسمی دریانوردی و مشروعیت حقوقی و عیب آن نیز افزایش احتمال رهگیری توسط ماهواره‌ها و تحلیلگران تحریم است.

حمید حسینی

کارشناس انرژی:

ایران در چند سال گذشته نشان داده اگر کشتی‌اش توقیف شود، پاسخ متقابل می‌دهد؛ مثل مورد توقیف نفتکش کره جنوبی در خلیج فارس. همین واکنش‌ها باعث شد کشورها محتاط‌تر شوند و در عمل خطر توقیف تا حدی پایین بیاید.

رخداد انرژی

تأمین ۴۰درصدی برق ادارات از تجدیدپذیرها

«توصیه می‌کنم به‌بخش اداری و صنعت به‌سمت احداث نیروگاه خورشیدی، بادی و باتری بروند و برق خود را تأمین کنند. اینکه اینها منتظر بمانند، دیگران اقدام کنند به ضرر خود آنها تمام می‌شود.» به گزارش ایرنا، محسن طر‌طلب، رئیس سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری برق ایران (ساتبا) با بیان مطلب فوق گفت: بخش اداری و صنعت در احداث نیروگاه خورشیدی عملکرد مطلوبی ندارند و آن‌طور که انتظار می‌رفت و اعلام شده بود، خیلی خوب به‌بحث احداث نیروگاه خورشیدی ورود نکرده‌اند. بخش صنعت نیز عملکرد خوبی ندارد و طبق قانون مانع‌زدایی از صنعت برق، تا آخر امسال برای احداث نیروگاه فرصت داشتند. او افزود: سال آینده اگر محدودیتی برای برق ایجاد شود این محدودیت برای صنایع و بخش اداری بیشتر خواهد بود.

ادامه سر مقاله

رابطه بخشی از نیروهای تسنرودر ساختار موجود با غرب، نه صرفاً دشمنی سیاسی است و نه تقلید فرهنگی؛ بلکه ترکیبی از هر دو، و در حقیقت ملغمه‌ای از حقارت و خودشیفتگی است. پدیده‌ای که اگر از زاویه روان‌شناسی اجتماعی و اندیشه استعمارزدنگی نگاه کنیم، به‌خوبی با توصیف آلبرت میمی (نویسنده تونسسی_فرانسوی کتاب «چهره استعمارگر و چهره استعمارزده»)(از وضعیت استعمارزده انطباق دارد: «انسانی که از استعمارگر نفرت دارد، اما در ژرفای وجودش شیفته اوست.» این دوگانگی در رفتار و گفتار رسمی تندروها به‌روشنی پیداست. آنان غرب را منبع فساد، ظلم و الحاد می‌خوانند، اما معیار سنجش قدرت و پیشرفت خود را همان شاخص‌های غربی قرار می‌دهند. از نظر آنان هر موفقیت علمی یا نظامی، زمانی معنا می‌یابد که بتواند با غرب رقابت کند؛ هر برتری فرهنگی، وقتی قابل افتخار است که غرب را پشت سر بگذارد. یعنی حتی در نفی غرب، درون منطق و داوری غرب زیست می‌کنند. نفی غرب به‌جای رهایی از آن، به تأیید پنهان مرجعیت غرب بدل می‌شود. کوچکترین تعریف و تمجید یک غربی درجه چندم را با آب و تاب در تأیید خود برجسته می‌کنند. البته در این گفتار نیز از منطق دوگانه تبعیت می‌کنند. ریشه این وضعیت در تجربه تاریخی مدرن‌نیزاسیون ایرانی است؛ تجربه‌ای که با احساس دیرآمدگی، عقب‌ماندگی و تحقیر آغاز شد. جامعه‌ای که خود را در آینه‌ی غرب دید و از آن پس، در سوادای رسیدن یا مقابله با همان تصویر زندگی کرد. تندروها محصول همین زخم تاریخی‌اند. از یک‌سو، واکنشی عصبی به احساس حقارت و از سوی دیگر، ناتوان از بازسازی اعتمادبه‌نفس فرهنگی و مستقل هستند. آنان برای رهایی از غرب، به دشمنی با آن پناه برده‌اند؛ اما دشمنی‌شان همان اندازه اصالت دارد که شیفتگی‌شان دارد. در عرصه نمادها و زندگی روزمره نیز این پارادوکس ادامه دارد. نفی مصرف‌گرایی غربی در کلام، در کنار شیفتگی افراطی به تولیدات و تکنولوژی‌های غربی در عمل؛ (تجهیزات نظامی و موشک‌وماهورا، استفاده از مارک‌های آمریکایی گوشی و رایانه...).شعار استقلال فرهنگی در کنار گرت‌میرداری از فرم‌های رسانه‌ای، تبلیغاتی و حتی‌بانی همان جهان. الگودراری از ادبیات سیاسی و منطق قدرت آنان بیش از همه رایج است. این وضعیت نوعی «درونی‌شدن تحقیر» است که با «خودبیزگینی» پوشانده می‌شود؛ حقارتی که می‌خواهد خود را با ادعای نجات جهان و رسانی فراگیر تسکین دهد. در سطح روانی، چنین ترکیبی معمولاً به ناآرامی مزمن و پرخاشگری سیاسی می‌انجامد. فردی که در ناخودآگاهش احساس حقارت دارد، برای حفظ تصویر آرمانی خویش ناچار است دائماً بر تقابل و رجز خوانی با «دیگری برتر» تأکید کند؛ زیرا هرگونه کوشش برای تعامل احتمالی، آن را به منزله ضعف درونی‌اش تلقی می‌کند. پوشش «هل من مبارز طلبیین» که دو سال راه انداختند، ریشه در این تحلیل روان‌شناسانه دارد که چند میلیون امضا هم جمع کرد. روانشناسی تندروها می‌گوید که آمریکا و اسرائیل باید همیشه باشند تا «من» معنا یابم. این به معنای نفی عملکرد بناحق دیگری نیست، بلکه منطق تندروها را تحلیل می‌کند. این‌گونه است که «دیگرسنیزی» نه سیاستی راهبردی که حتی در مواردی قابل فهم هم هست، بلکه سیاستی هویت‌ساز می‌شود؛ دشمن بیرونی به نگهبان انسجام درونی بدل می‌گردد. در نهایت، تندروهای ایرانی در همان موقعیتی ایستاده‌اند که «استعمارزده» آلبرت میمی ایستاد؛ یعنی میان ابراز نفرت شدید از دیگری، در عین نیاز شیفتگی به او. نفرت، آنان را به شعار مبارزه می‌کشاند؛ نیاز، آنان را به تکرار همان دیگری در چهره‌ای وارونه سوق می‌دهد. حاصلش نه خودباوری است و نه رهایی و نه استقلال و نه رفاه و نه پیشرفت، بلکه همان ملغمه حقارت و خودشیفتگی است که در ظاهر غرور می‌نماید و در باطن، از اضطراب سنجش با دیگری رنج می‌برد. تا زمانی که معیار پیشرفت، منزلت و حتی معنویت در بیرون از خود جست‌وجو می‌شود، این دوگانگی ادامه خواهد داشت؛ شاید با چهره‌های تازه، ولی با روحیه و روانی به همان اندازه آشفته. این تحلیل جزئیات عمیق‌تری دارد که اینجا محل طرح نیست.

دریافت مجوز با خریدار جدید باشند، و این فعالیت‌ها حتی از نظر فنی بدون داده‌های موقعیتی واقعی دچار اختلال می‌شوند. پس شفافیت به شکل فنی هم ضرورت پیدا کرده است.

حسینی با اشاره به مکانیسم ماشه نیز توضیح داد: بعد از فعال‌سازی مباحث مربوط به مکانیزم ماشه، ایران می‌خواست نشان دهد تأثیری عملی بر رفتار صادراتی ندارد. به زبان دیپلماتیک، ارسال موقعیت واقعی تانکرهای نفتی خود یک پیام است؛ اینکه ایران مسیر فروش را حفظ کرده و با وجود تهدیدهای سیاسی، خاموش نمی‌ماند. در واقع این اقدام می‌تواند پاسخی نرم به فشارهای سیاسی غرب باشد و در عین حال یادآور این نکته که ایران بدون تغییر رسمی در تحریم‌ها هم می‌تواند راه‌های قانونی‌تر برای صادرات بیابد.

وی تاکید کرد: ما در دوره پنهان کاری، هزینه‌های بالایی برای ریسک حمل، بیمه، و تغییر مسیر پرداخت می‌کردیم. حالا وقتی کشتی موقعیت واقعی دارد، می‌تواند مستقیماً وارد شبکه فروش رسمی‌تر شود، به‌ویژه در بازارهای آسیایی. این موضوع سودآورتر است و در عین حال باعث کاهش هزینه‌های عملیاتی می‌شود. به بیان ساده، نفتکش حالا خودش به ما کمک می‌کند تا هزینه‌های تحریم را پایین بیاوریم.

این کارشناس حوزه انرژی افزود: این نگرانی واقعی است ولی باید درک کنیم که ما وارد فاز جدیدی شده‌ایم. وقتی تحریم‌ها و نظارت جهانی این‌قدر پیچیده شده، پنهان کاری مطلق خودش می‌تواند دردرساز‌تر باشد. امروز جهان انرژی دنبال تعادل است، نه حذف بازیگران. با این وضعیت، ایران می‌تواند با شفاف‌سازی نسبی، هم در بازار بماند و هم پیام سیاسی بدهد که ساختار صادراتی‌اش قابل اعتمادتر شده است. این دقیقاً همان چیزی است که خریداران آسیایی و به‌ویژه چین دنبال آن هستند.

حسینی در نهایت گفت: اگر تداوم یابد، نقطه عطفی خواهد بود. از سال ۱۸ تاکنون هیچ علامت رسمی از بازگشت ایران به نقشه دریایی دیده نشده بود. حالا این بازگشت می‌تواند مقدمه‌ای برای اصلاحات ساختاری در نحوه فروش و تعامل با بازار جهانی باشد. شاید به‌طور رسمی هنوز تحریم‌ها لغو نشده باشند، اما واقعیت میدانی در حال تغییر است. نفت ایران دوباره دارد دیده می‌شود، و این برای بازارهای جهانی به‌معنای بازگشت یکی از بازیگران مهم خلیج فارس است ولو به‌صورت تدریجی و محتاطانه.

خاموش کردن لامپ‌های اضافی ساده‌ترین راه صرفه جویی در مصرف برق است

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای همزمان با ارزیابی (یکپارچه) به شماره پ/ ۴۰۴/۲۴

شرکت برق منطقه‌ای خراسان در نظر دارد " انجام خدمات نظافتی امور اتوماسیون پست‌ها به صورت حجمی " را از طریق برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله ای همزمان با ارزیابی (یکپارچه) به پیمانکار حائز شرایط ذیل واگذار نماید.

شماره فراخوان درسامانه ستاد	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مدت پیمان	مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار (ریال)	محل اعتبار
۲۹۰۰۰۰۱۳۳۰۰۰۰۲۰۰	پ/ ۴۰۴/۲۴	انجام خدمات نظافتی امور اتوماسیون پست‌ها به صورت حجمی	۱۲ ماه شمسی	۰۶۶،۶۷۶،۸۹۰،۰۰۶	منابع داخلی (غیرعمرانی)

شرط لازم جهت شرکت در مناقصه:

دارا بودن گواهینامه صلاحیت معتبر پیمانکاری (با کد فعالیت عمومی و رتبه در محدوده مبلغ برآوردی از اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی و داشتن ظرفیت آزاد طبق آخرین بخشنامه ی ابلاغی در زمان ارایه پیشنهاد.)

نحوه دریافت اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه:

مناقصه گران می‌توانند پس از ثبت نام در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت، فایل اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه را بدون واریز وجه بارگیری نمایند.

تاریخ دریافت اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه:

از ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز سه شنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۷/۲۲ تا ساعت ۱۹:۰۰ روز یکشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۷/۲۷.

تاریخ بازگذاری اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه و محل تحویل پاکت تضمین:

از پیشنهاددهندگان تقاضا می‌گردد؛ ابتدا تصویر کلیه مستندات و مدارک (اسناد ارزیابی کیفی، پاکت الف، ب و ج) را در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت **حداکثر تا ساعت ۸:۳۰ صبح روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۸/۱۲ بازگذاری نمایند** و اصل پاکت الف با شرایط درج شده در اسناد مناقصه و به صورت لاک و مهر شده تا **ساعت ۹:۰۰ صبح روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۸/۱۲** پس از ثبت در دبیرخانه شرکت برق منطقه‌ای خراسان به آدرس: مشهد – انتهای بلوار وکیل آباد – نرسیده به جاده شان‌دیز – سمت راست – به امور تدارکات و قراردادها – تلفن ۰۵۱-۳۶۱۰۳۶۰۸ – دورنگار ۰۳۱۶۱۰۳۶۲۹-۰۵۱ تحویل نمایند.

تاریخ و محل گشایش پاکات کیفی:

ساعت ۹:۰۰ صبح روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۸/۱۲ در محل امور تدارکات و قراردادها.

▲ در صورت نیاز به دریافت توضیحات بیشتر، متقاضیان می‌توانند با مشاور (شرکت منبران آقای حکیم عطار) به شماره ۰۵۱-۳۸۷۱۲۲۰۰ یا با امور تدارکات و قراردادها به شماره ۰۵۱-۳۶۱۰۳۶۰۸ (خانم طمنی) تماس حاصل فرمایند.

▲ به پیشنهادها و مستندات فاقد امضاء، مشروط، مخدوش و پیشنهاداتی که بعد از انقضاء مدت مقرر واصل شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.

▲ مناقصه گران موظف به ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار معتبر و قابل تمدید مطابق آیین نامه تضمین معاملات دولتی می‌باشند. به پیشنهادهای فاقد سپرده، سپرده‌های مخدوش، سپرده‌های کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایران ترتیب اثر داده نخواهد شد.

▲ سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه درج شده است.

▲ ضمناً" جهت کسب اطلاعات بیشتری به پایگاه‌های اطلاع رسانی به آدرس ذیل مراجعه نمایند:

پایگاه اطلاع رسانی معاملات توانیر http://tender.tavanir.org.ir

پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات http://iets.mporg.ir

پایگاه اطلاع رسانی مناقصات شرکت برق منطقه ای خراسان www.krec.ir

سامانه تدارکات الکترونیکی دولت «ستاد» www.setadiran.ir

شماره آگهی: ۲۰۳۱۳۹۷

روابط عمومی شرکت برق منطقه‌ای خراسان